

1.list Korintským

¹ Pavel, povoláný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a bratr Sostenes, ² Církvì Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláným svatým, spolu se všemi, kteříž vyzývají jméno Pána našeho Jezukrista na všelikém místě, i jejich i našem: ³ Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. ⁴ Díky Bohu svému vždycky za vás pro tu milost Boží, kteráž dána jest vám v Kristu Ježíši, ⁵ Že ve všem obohaceni jste v něm, v každém slovu a ve všelikém umění, ⁶ Jakož svědectví Kristovo upevněno jest mezi vámi, ⁷ Takže nemáte žádného nedostatku ve všeliké milosti, očekávající zjevení Pána našeho Jezukrista, ⁸ Kterýžto i utvrdí vás až do konce bez úhony ke dni přičítí Pána našeho Jezukrista. ⁹ Věrný[†] jest Bůh, skrze něhož povolání jste k účastenství Syna jeho Jezukrista, Pána našeho. ¹⁰ Prosím[†] vás pak, bratři, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste jednotejně mluvili všickni a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale buďte spojeni jednotejnou myslí a jednotejným smyslem. ¹¹ Nebo oznámeno jest mi o vás, bratři moji, od některých z ěeledi Chloe, že by mezi vámi byly různice. ¹² Míním pak toto, že jeden každý z vás říká: Já jsem Pavlův, já Apollův, já Petrův, já pak Kristův. ¹³ Zdali rozdělen jest Kristus? Zdali Pavel ukřižován jest za vás? Anebo zdali jste ve jménu Pavlova pokřtění byli? ¹⁴ Díky Bohu, že jsem žádného z vás nekřtil, než Krispa a Gáia, ¹⁵ Aby nikdo nekřtil, že jsem ve jméno své křtil. ¹⁶ Křtil[†] jsem také i Štěpánovu ěeled. Více nevím, abych koho jiného křtil. ¹⁷ Nebo neposlal mne Kristus křtiti, ale evangelium kázati, ne v moudrosti ōeěi, aby nebyl vyprázdňen kříž Kristův. ¹⁸ Nebo slovo kříže

tím, kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale nám, kteříž spasení dosahujeme, moc Boží jest. ¹⁹ Nebo psáno jest: Zahladím moudrost moudrých, a opatrnost opatrných zavrhu. ²⁰ Kde jest moudrý? A kde učený? A kde chytrák tohoto světa? Zdaliž Bůh neobrátil moudrosti tohoto světa v bláznovství? ²¹ Nebo když v moudrosti Boží svět nepoznal skrze moudrost Boha, zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící, ²² Poněvadž i Židé zázraků žádají, i Ŕekové hledají moudrosti. ²³ My^t pak kážeme Krista ukřižovaného, Židům zajisté pohoršení, a Ŕekům bláznovství, ²⁴ Ale povolaným, i Židům i Ŕekům, Krista, Boží moc a Boží moudrost. ²⁵ Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé a mdloba Boží jest silnější než lidé. ²⁶ Vidíte zajisté povolání vaše, bratři, že nemnozí moudři podle těla, nemnozí mocní, nemnozí urození; ²⁷ Ale což bláznivého jest u světa, to sobě vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a to, což jest u světa mdlé, Bůh vyvolil, aby zahanbil silné. ²⁸ A neurozené u světa a za nic položené vyvolil Bůh, ano hned, kteréž nejsou, aby ty věci, kteréž jsou, zkazil, ²⁹ Proto aby se nechlubilo před obličejem jeho žádné tělo. ³⁰ Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učenin jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení, ³¹ Aby se tak dále, jakož jest napsáno: Kdo se chlubí, v Pánu se chlub.

2

¹ I já přišel k vám, bratři, nepřišel jsem s důstojností Ŕeči nebo moudrostí, zvěstuje vám svědectví Boží. ² Nebo tak jsem usoudil nic jiného neumiti mezi vámi, nežli Ježíše Krista, a to ještě toho ukřižovaného. ³ A byl jsem já u vás v mdlobě, a v bázni, i v strachu mnohém. ⁴ A Ŕeč má a kázání mé nebylo v slibných lidské moudrosti Ŕečech, ale v dokázání Ducha svatého a moci, ⁵ Aby víra vaše nebyla

založena v moudrosti lidské, ale v moci Boží. ⁶ Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, ale moudrost ne tohoto světa, ani knížat světa tohoto, jenž hynou. ⁷ Ale mluvíme moudrost Boží v tajemství, kterážto skryta jest, kterouž Bůh předuložil před vky k slávi naší, ⁸ Jížto žádný z knížat světa tohoto nepoznal. Nebo kdyby byli poznali, nebyli⁺ by Pána slávy ukøižovali. ⁹ Ale kážeme, jakož psáno jest: Èehož oko nevidalo, ani ucho slýchalo, ani na srdce lidské vstoupilo, co jest pøipravil Bůh tím, kteøíž jej milují. ¹⁰ Nám pak Bůh zjevil skrze Ducha svého. Nebo Duch zpytuje všechny věci, i hlubokosti Božské. ¹¹ Nebo kdo z lidí ví, co jest v èloviku, jediné duch èlovika, kterýž jest v něm? Tak⁺ i Božích věci nezná žádný, jediné Duch Boží. ¹² My pak nepøijali jsme ducha světa, ale Ducha toho, kterýž jest z Boha, abychom vidili, které věci od Boha darovány jsou nám. ¹³ O nichž i mluvíme ne těmi slovy, jimž lidská moudrost uží, ale kterýmž vyučuje Duch svatý, duchovním to, což duchovního jest, pøivlastòující. ¹⁴ Ale tělesný èlovik nechápá těch věci, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aniž jich může poznati, protože ony duchovní mají rozsuzovány býti. ¹⁵ Ale duchovní èlovik rozsuzuje⁺ všechno, sám pak od žádného nebývá souzen. ¹⁶ Nebo kdo jest poznal mysl Pánì? A kdo jej bude uèiti? My pak mysl Kristovu máme.

3

¹ A já, bratøí, nemohl jsem vám mluvit jako duchovním, ale jako tělesným, jako maličkým v Kristu. ² Mlékem jsem vás živil, a ne pokrmem; nebo jste ještě nemohli pokrmu tvrdších užívat, ano i nyní ještě nemůžete. ³ Ještě zajisté tělesní jste. Ponìvadž⁺ jest mezi vámi nenávisť, svárové a rùznice, zdaž ještě tělesní nejste? a tak podle èlovika chodíte. ⁴ Nebo když nikdo øíká: Já⁺

jsem Pavlùv, jiný pak: Já Apollùv, zdaliž nejste tělesní?
⁵ Nebo kdo jest Pavel, a kdo jest Apollo, než služebníci, skrze niž jste uviøili, a jakž jednomu každému dal Pán?
⁶ Já^t jsem štípil, Apollo zaléval, ale Bùh dal zrùst. ⁷ A protož ani ten, kdož štìpuje, nic není, ani ten, jenž zalévá, ale ten, kterýž zrùst dává, Bùh. ⁸ Ten pak, kdož štìpuje, a ten, kdož zalévá, jedno jsou, avšak jeden každý vlastní odplatu vezme podle své práce. ⁹ Boží^t jsme zajisté pomocníci, Boží rolí, Boží vzdìlaní jste. ¹⁰ Já podle milosti Boží mnì dané, jako moudrý stavitel, základ jsem založil, jiný pak na nìm staví. Ale jeden každý viz, jak na nìm staví. ¹¹ Nebo základu jiného žádný položití nemùž, mimo ten, kterýž položen jest, jenž jest Ježíš Kristus. ¹² Staví-li^t pak kdo na ten základ zlato, støbro, kamení drahé, døiví, seno, strništi, ¹³ Jednoho^t každého dílo zjeveno bude. Den zajisté to všecko okáže; nebo v ohni zjevì se, a jednoho každého dílo, jaké by bylo, oheð zprubuje. ¹⁴ Zùstane-li^t èí dílo, kteréž na nìm stavil, vezme odplatu. ¹⁵ Pakli^t èí dílo shoøí, ten^t vezme škodu, ale sám spasen bude, avšak tak jako skrze oheð. ¹⁶ Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás pøebývá? ¹⁷ Jestliže^t kdo chrámu Božího poskvøuje, toho^t zatratí Bùh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy. ¹⁸ Žádný sám sebe nesvoì. Zdá-li se komu z vás, že jest moudrý na tomto svìtì, budiž bláznem, aby byl uèinìn moudrým. ¹⁹ Moudrost zajisté svìta tohoto bláznovství jest u Boha. Nebo psáno jest: Kterýž zlapá moudré v chytrosti jejich. ²⁰ A opìt: Zná^t Pán pøemyšlování moudrých, že jsou marná. ²¹ A tak nechluživ se žádný lidmi; nebo všechny vícì vaše jsou. ²² Buìto Pavel, buìto Apollo, buìto Petr, buìto svìt, buìto život, buìto smrt, buìto pøítomné vícì, buìto budoucí, všecko jest vaše, ²³ Vy pak Kristovi, a Kristus Boží.

4

¹ Tak o nás smýšlej èlovìk, jako o služebnících Kristových a šafáóích tajemství Božích. ² Dále pak vyhledává se pøi šafáóích toho, aby každý z nich vìrný nalezen byl. ³ Mnì pak to za nejmenší víc jest, abych od vás souzen byl, aneb od lidského soudu; nýbrž aniž sám sebe soudím. ⁴ Nebo aèkoli do sebe nic bezbožného nevím, však ne skrže to jsem spravedliv; nebo ten, ješto mne soudí, Pán jest. ⁵ Protož nesuìtež nic pøed èasem, až by pøišel Pán, kterýž i osvítí to, což skrytého jest ve tmì, a zjeví rady srdcí. A tehdáž⁴ bude míti chválu jeden každý od Boha. ⁶ Tyto pak vícì, bratøi moji, v podobenství obrátìl jsem na sebe a na Apollo, pro vás, abyste se na nás uèili nad to, což psáno jest, výše nesmýšleti, a abyste jeden pro druhého nenadýmali se proti òìkomu. ⁷ Nebo kdož tì soudí? A co máš, ješto bys nevzal? A když jsi vzal, proè se chlubiš, jako bys nevzal? ⁸ Již jste nasyceni, již jste zbohatli, bez nás kralujete. Ale ó byste kralovali, abychom i my také spolu s vámi kralovali. ⁹ Za to mám jistì, že nás Bùh apoštoly poslední okázal jako k smrti oddané; nebo uèinìni jsme divadlo tomuto svìtu, i andìlùm, i lidem. ¹⁰ My blázni pro Krista, ale vy opatrní v Kristu; my mdlí, vy pak silní; vy slavní, ale my opovržení. ¹¹ Až do tohoto èasu i laèníme, i žízníme, i nahotu trpíme, i polièkování býváme, i místa nemáme, ¹² A pracujeme, dìlajíce rukama vlastními; uhanìni jsouce, dobroøeèíme; protivenství trpíce, mile snášíme. ¹³ Když se nám rouhají, modlíme se za ni; jako smeti tohoto svìta uèinìni jsme, a jako povrhel u všech, až posavad. ¹⁴ Ne proto, abych vás zahanbil, píšì toto, ale jako svých milých synù napomínám. ¹⁵ Nebo byste pak deset tisíc pìstounù mìli v Kristu, však proto nemnoho máte otcù. Nebo v Kristu Ježíši skrže evangelium já jsem vás zplodil. ¹⁶ Protož prosím vás, buìtež následovníci moji.

¹⁷ Pro tu pøíèinu poslal jsem vám Timotea, kterýžto jest syn můj milý a vÌrný v Pánu. Ten[†] vám pøipomínati bude, které jsou cesty mé v Kristu, jakž všudy v každé církvi uèím. ¹⁸ Rovnì jako bych nemìl k vám pøijítì, tak se naduli níkteòí. ¹⁹ Ale pøijdu[†] k vám brzo, bude-li Pán chtítì, a poznám ne øeè tìch nadutých, ale moc. ²⁰ Nebo[†] nezáleží v øeèi království Boží, ale v moci. ²¹ Co chcete? S metlou-li abych pøišel k vám, èili s láskou, a s duchem tichosti?

5

¹ Naprosto se slyší, že by mezi vámi bylo smilstvo, a to takové smilstvo, jakéž se ani mezi pohany nejmenuje, totiž aby níkdo mìl manželku otce svého. ² A vy nadutí jste, a nermoutíte se radiji, aby vyvržen byl z prostøedku vás ten, kdož takový skutek spáchal. ³ Já zajisté, aè vzdálený tìlem, ale pøítomný duchem, již jsem to usoudil, jako bych pøítomen byl, abyste toho, kterýž to tak spáchal, ⁴ Ve jménu Pána našeho Jezukrista sejdouce se spolu, i s mým duchem, s mocí Pána našeho Jezukrista, ⁵ Vydali takového satanu k zahubení tìla, aby duch spasen byl v den Pána Ježíše. ⁶ Není[†] dobrá chloubu vaše. Zdaliž nevíte, že malièko kvasu všecko tìsto nakvašuje? ⁷ Vyèis[†]tež tedy starý kvas, abyste byli nové zadílání, jakož pak jste nenakvašeni. Nebo[†] jest Beránek náš velikonoèní za nás obìtován, Kristus. ⁸ A protož hodujmež ne v kvasu starém, ani v kvasu zlosti a nešlechetnosti, ale v pøesnicích upøímosti a pravdy. ⁹ Psal jsem vám v listu, abyste se nesmìšovali s smilníky. ¹⁰ Ale ne všelikterak s smilníky tohoto svìta, neb s lakomci, nebo s dráèi, aneb s modláøi, sic jinak musili byste z tohoto svìta vyjítì. ¹¹ Nyní pak psal jsem vám, abyste se nesmìšovali s takovými, kdyby kdo, maje jméno bratr, byl smilník, neb lakomec, neb modláø, neb zlolejce, neb opilec, neb dráè. S takovým

ani nejezte. ¹² Nebo proè já mám i ty, kteøíž jsou vnì, souditi? Však ty, kteøíž jsou vnitø, vy soudíte? ¹³ Ty pak, kteøíž jsou vnì, Bùh soudí. Vyvrztež tedy toho zlého sami z sebe.

6

¹ Smí nikdo z vás, maje pøi s druhým, souditi se pøed nepravými, a ne radìji pøed svatými? ² Nevíte-liž, že svatí svìt souditi budou? I ponìvadž od vás souzen býti má svìt, kterakž tedy nehodni jste tìch nejmenších vìcí rozsuzovati? ³ Zdaliž nevíte, že andily souditi budeme? Co pak tyto èasné vìci? ⁴ Protož když byste mìli míti soud o tyto èasné vìci, tìmi, kteøíž nejzadnìjší jsou v církvi, soud osaíte. ⁵ K zahanbení^t vašemu to pravím. Tak-liž není mezi vámi moudrého ani jednoho, kterýž by mohl rozsouditi mezi bratrem a bratrem svým? ⁶ Ale bratr s bratrem soudí se, a to pøed nevìstými? ⁷ Již tedy koneènì nedostatek mezi vámi jest, že soudy máte mezi sebou. Proè radìji kòivdy netrpíte? Proè radìji škody nebéøete? ⁸ Nýbrž vy kòivdu èiníte, a k škodì pøivodíte, a to bratøi své. ⁹ Zdali nevíte, že nespravedliví dìdictví království Božího nedosáhnou? Nemylte se, však ani smilníci, ani modláøi, ani cizoložníci, ani zženštilí, ani samcoložníci, ¹⁰ ani zlodìji, ani lakomci, ani opilci, ani zlolepci, ani dráèi, dìdictví království Božího nedùjdou. ¹¹ A takoví jste níkteøi byli, ale obmyti jste, ale posvìceni jste, ale ospravedlnìni jste ve jménu Pána Jezukrista a skrze Ducha Boha našeho. ¹² Všecko mi sluší, ale ne všecko prospívá; všecko mi sluší, ale já^t pod žádné té vìci moc poddán nebudu. ¹³ Pokrmové bøichu náležejí, a bøicho pokrmùm; Bùh pak i pokrmy i bøicho zkazí. Ale tìlo ne smilstvu oddáno býti má, ale Pánu, a Pán tìlu. ¹⁴ Bùh pak i Pána

Ježíše vzkøisil, i nás také vzkøisí mocí svou. ¹⁵ Nevíte-liž, že tìla vaše jsou údové Kristovi? Což tedy vezma údy Kristovy, uèiním je údy nevístky? Odstup to. ¹⁶ Zdaliž nevíte, že kdož se pøipojuje k nevístce, jedno tìlo jest s ní? Nebo dí Písmo: Budou dva jedno tìlo. ¹⁷ Ten pak, jenž se pøipojuje Pánu, jeden duch jest s ním. ¹⁸ Utíkejte smilstva. Všelický høích, kterýžkoli uèinil by èlovìk, kromì tìla jest, ale kdož smilní, ten proti svému vlastnímu tìlu høeší. ¹⁹ Zdaliž nevíte, že tìlo vaše jest chrám Ducha svatého, jenž pøebývá v vás, kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji? ²⁰ Nebo koupeni jste za velikou mzdu. Oslavujtež tedy Boha tìlem vaším i duchem vaším, kteréžto vici Boží jsou.

7

¹ O èemž jste mi pak psali, k tomu[†] vám toto odpovídám: Dobré[†] by bylo èlovìku ženy se nedotýkati. ² Ale pro uvarování se smilstva, jeden každý manželku svou mìj a jedna každá mìj muže svého. ³ Muž k ženì povinnou pøívìtivost okazuj, a tak podobnì i žena muži. ⁴ Žena vlastního tìla svého v moci nemá, ale muž; též podobnì i muž tìla svého vlastního v moci nemá, ale žena. ⁵ Nezbavujte jeden druhého, leè by to bylo z společného svolení na èas, abyste se uprázdnili ku postu a k modlitbì; a potom zase k témuž se navra[†]te, aby vás nepokoušel satan pro nezdrželivost vaši. ⁶ Ale to[†] pravím podle dopuštìní, ne podle rozkazu. ⁷ Nebo chtìl bych, aby všickni lidé tak byli jako já, ale jeden každý svùj vlastní dar od Boha má, jeden tak a jiný jinak. ⁸ Pravím pak neženatým a vdovám: Dobré jest jim, aby tak zùstali jako i já. ⁹ Pakli[†] se nemohou zdržeti, nechaž[†] v stav manželský vstoupí; nebo lépe jest v stav manželský vstoupiti nežli pálití se. ¹⁰ Vdaným pak pøikazují ne já, ale Pán, øka: Manželka od

muže neodcházej. ¹¹ Pakli^t by odešla, zůstaniž nevdaná, anebo smiø se s mužem svým. Tolikéž muž nepropouštíž ženy. ¹² Jiným pak pravím já, a ne Pán: Má-li který bratr manželku nevíøící, a ta povoluje býti s ním, nepropouštíž jí. ¹³ A má-li která žena muže nevíøícího, a on chce býti s ní, nepropouští ho. ¹⁴ Posvícen^t jest zajisté nevíøící muž pro ženu víøící, a žena nevíøící posvícena jest pro muže; sic jinak dìti vaši neèistí by byli, ale nyní svatí jsou. ¹⁵ Pakli^t nevíøící odjíti chce, necha^t jde. Není^t manem bratr neb sestra v takové víci, ale ku pokoji povolal nás Bùh. ¹⁶ A kterak ty víš, ženo, získáš-li muže svého? Anebo co ty víš, muži, získáš-li ženu? ¹⁷ Ale jakž jednomu každému odmìøil Bùh a jakž jednoho každého povolal Pán, tak choi. A tak^t ve všech církevch øídím. ¹⁸ Obøezaný nikdo povolán jest? Neuvodiž na sebe neobøezání; pakli kdo v neobøízce povolán, neobøezuj se. ¹⁹ Nebo obøízka nic není, a neobøízka také nic není, ale zachovávání pøíkázání Božích. ²⁰ Jeden každý v povolání tom, jímž povolán jest, zůstávej. ²¹ Služebníkem byv, povolán jsi? Nedbej na to. Pakli bys mohl býti svobodný, radiji toho užívej. ²² Nebo kdož jest v Pánu povolán, byv služebníkem, osvobozený jest Páni. Též podobni kdož jest povolán byv svobodný, služebník jest Kristùv. ²³ Za mzdu koupeni jste, nebuítež služebníci lidští. ²⁴ Jeden každý, jakž povolán jest, bratøí, v tom zůstávej pøed Bohem. ²⁵ O pannách pak pøíkázání Páni nemám, ale však radu dávám, jakožto ten, jemuž z milosrdenství svého Pán dal vírným býti. ²⁶ Za to^t pak mám, že jest to dobré pro nastávající potøebu, totiž že jest dobré èlovíku tak býti. ²⁷ Pøivázán-lis k ženì, nehledej rozvázání. Jsi-li prost od ženy, nehledej ženy. ²⁸ Pakli bys ses i oženil, nezhøešils, a vdala-li by se panna, nezhøešila; ale trápení tìla míti budou takoví; já^t pak vám odpouštím. ²⁹ Ale toto^t vám pravím, bratøí, protože èas ostatní jest

ukrácený: náležít tedy, aby i ti, kteøíž mají ženy, byli, jako by jich nemìli. ³⁰ A kteøíž plaèí, jako by neplakali, a kteøíž se radují, jako by se neradovali, a kteøíž kupují, jako by nevládli, ³¹ A kteøíž užívají tohoto svìta, jako by neužívali. Nebo[†] pomíjí způsob tohoto svìta. ³² A já bych rád chtìl, abyste vy bez peøování byli. Nebo kdo ženy nemá, peøuje o to, což jest Pánì, kterak by se líbil Pánu. ³³ Ale kdo se oženil, peøuje o vícì tohoto svìta, kterak by se líbil ženì. ³⁴ Rozdílné[†] jsou jistì žena a panna. Nevdaná peøuje o to, což jest Pánì, aby byla svatá i tìlem i duchem, ale vdaná peøuje o vícì svìta, kterak by se líbila muži. ³⁵ Toto[†] pak pravím proto, abych vám to, což jest užiteènìjšího, ukázal, ne abych na vás osidlo uvrhl, ale abyste slušnì a pøípadnì Pána se pøidrželi bez všeliké roztržitosti. ³⁶ Pakli kdo za neslušnou vícì své pannì pokládá pomíjení èasu k vdání, a tak by se státi mìlo, uèiò, jakžkoli chce, nezhøeší. Nechaž[†] ji vdá. ³⁷ Ale kdož jest se pevnì ustavil v srdci svém, a není mu toho potøeba, ale v moci má vlastní vůli svou, a to uložil v srdci svém, aby choval pannu svou, dobøe èinì. ³⁸ A tak i ten, kdož vdává pannu svou, dobøe èinì, ale kdo nevdává, lépe èinì. ³⁹ Žena pøivázána jest k manželství zákonem dotud, dokudž její muž živ jest. Pakli by umøel muž její, svobodná jest; muž se vdáti, za kohož chce, toliko v Pánu. ⁴⁰ Ale blahoslavenìjší jest, zùstala-li by tak, podle mého soudu. Mám[†] pak za to, že[†] i já mám Ducha Božího.

8

¹ O tìch pak vícech, kteréž modlám obìtovány bývají, víme, že všickni známost máme. A známost nadýmá, ale láska vzdilává. ² Zdá-li se pak komu, že nicò umí, ještì nic nepoznal, tak jakž by mìl znáti. ³ Ale jestliže kdo miluje Boha, ten[†] jest vyuèen od nìho. ⁴ A protož o pokrmích, kteøíž se modlám obìtují, toto dím: Víme, že modla na

svìtì nic není a že není jiného žádného Boha nežli jeden. ⁵ Nebo aèkoli jsou òìkteòí, ješto slovou bohové, i na nebi i na zemi, (jakož jsou mnozí bohové a páni mnozí,) ⁶ Ale my máme jediného Boha Otce, z òìhož všecko, a my v òìm, a jednoho Pána Ježíše Krista, skrze òìhož všecko, i my skrze òìho. ⁷ Ale ne ve všech[†] jest to umìní. Nebo òìkteòí se zlým svìdomím pro modlu až dosavad jako modlám obìtované jedí, a svìdomí jejich, jsuci mdlé, poskvròuje se. ⁸ Neèiní[†] pak nás pokrm vzácných Bohu. Nebo budeme-li jísti, nic tím lepší nebudeme, a nebudeme-li jísti, nic horší nebudeme. ⁹ Ale vizte, a[†] by snad ta vaše moc nebyla k urážce mdlým. ¹⁰ Nebo uzòí-li kdo tebe, majícího známost, a ty sedíš pøi pokrmu modlám obìtovaném, zdalìž svìdomí toho, kterýž jest mdlý, nebude pøivedeno k tomu, aby také jedl modlám obìtované? ¹¹ I zahyne[†] bratr mdlý, (pro tvé to vòìní), za kteréhož Kristus umòel. ¹² A tak hòešice proti bratòím, a urážejíce svìdomí jejich mdlé, proti Kristu hòešíte. ¹³ A protož jestliže[†] pohoršuje pokrm bližního mého, nebudu jísti masa na vòky, abych nezhoršil bratra svého.

9

¹ Zdalìž nejsem apoštol? Zdalìž nejsem svobodný? Zdalìž jsem Jezukrista Pána našeho nevidìl? Zdalìž vy nejste práce má v Pánu? ² Bych[†] pak jiným nebyl apoštol, tedy vám jsem. Nebo peèet mého apoštolství vy jste v Pánu. ³ Odpovìd má pøed òìmi, jenž mne soudí, ta jest: ⁴ Zdalìž nemáme moci jísti a pítí? ⁵ Zdalìž nemáme moci sestry ženy pøi sobì mítì, jako i jiní apoštolé, i bratòí Pánì, i Petr? ⁶ Zdalìž sám já a Barnabáš nemáme moci tělesných prací zanechati? ⁷ I kdo bojuje kdy na svùj náklad? Kdo štìpuje vinici a jejího ovoce nejí? Anebo kdo pase stádo a mléka od stáda nejí? ⁸ Zdalì podle èlovìka to

pravím? Zdaliž i Zákon toho nepraví? ⁹ Nebo v Zákonì Mojžíšovi psáno jest: Nezavížeš úst volu mlátícímu. I zdali Bùh tak o voly peèuje? ¹⁰ Èili naprosto pro nás to praví? Pro nás^t jistì to napsáno jest. Nebo kdo oøe, v nadìji orati má; a kdo mlátí v nadìji, nadìje své má úeasten býti. ¹¹ Ponìvadž jsme my vám duchovní vícì rozsívali, tak-liž jest pak to veliká vícì, jestliže bychom my vaše èasné vícì žali? ¹² Když^t jiní práva svého k vám užívají, proè ne radìji my? Avšak neužívali jsme práva toho, ale všecko snášíme, abychom žádné pøekážky neuèinili evangelium Kristovu. ¹³ Zdaliž nevíte, že ti, kteøíž o svatých vícech pracují, z svatých vící jedí, a kteøíž oltáøi pøístojí, s oltáøem spolu díl mají? ¹⁴ Tak jest i Pán naøídil tím, kteøíž evangelium zvištují, aby z evangelium živi byli. ¹⁵ Já^t jsem však nièeho toho neužíval. Aniž jsem toho proto psal, aby se to pøi mnì tak dále, ano^t by mi mnohem lépe bylo umøíti, nežli aby kdo chválu mou vyprázdnil. ¹⁶ Nebo káži-li evangelium, nemám se èím chlubitì, ponìvadž jsem to povinen; ale bìda by mnì bylo, kdybych nekázal. ¹⁷ Jestliže^t pak dobrovolnì to èiním, mám^t odplatu; pakli bezdìky, úøad^t jest mi svìøen. ¹⁸ Jakouž tedy mám odplatu? abych evangelium káže, bez nákladù býti evangelium Kristovo uložil, proto abych zle nepožíval práva svého pøi evangelium. ¹⁹ Svoboden zajisté jsa ode všech, všechnìm sebe samého v službu jsem vydal, abych mnohé získal. ²⁰ A uèinìn jsem Židùm jako Žid, abych Židy získal; tím, kteøíž pod Zákonem jsou, jako bych pod Zákonem byl, abych ty, kteøíž pod Zákonem jsou, získal. ²¹ Tím, kteøíž jsou bez Zákonu, jako bych bez Zákonu byl, (a nejsa bez Zákonu Bohu, ale jsa v Zákonì Kristu,) abych získal ty, jenž jsou bez Zákonu. ²² Uèinìn jsem mdlým jako mdlý, abych mdlé

získal. Všechním všechno jsem učinil, abych vždy některé k spasení přivedl. ²³ A to⁴ činím pro evangelium, abych účastník jeho byl. ²⁴ Zdaliž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všickni zajisté běží, ale jeden běže základ? Tak běžte, abyste základu dosáhli. ²⁵ A všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdržlivý. A oni zajisté, aby porušitelnou korunu vzali, jsou zdržliví, ale my neporušitelnou. ²⁶ Protož já tak běžím, ne jako v nejistotu, tak bojuji, ne jako vítr rozrážeje, ²⁷ Ale podmažuji tělo své a v službu podrobuji, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechtný.

10

¹ Nechci⁴ pak, abyste neviděli, bratři, že otcové naši všickni pod oblakem byli, a všickni moře přešli, ² A všickni v Mojžíše pokřtění jsou v oblaci a v moři, ³ A všickni týž pokrm duchovní jedli, ⁴ A všickni týž nápoj duchovní pili. Pili zajisté z duchovní skály, kteráž za nimi šla; a ta skála byl Kristus. ⁵ Ale ne ve mnohých z nich zalíbilo se Bohu, nebo zhynuli na poušti. ⁶ Ty pak více za příklad nám býti mají k tomu, abychom nebyli žádostivi zlého, jako i oni žádali. ⁷ Protož nebuďte modláři, jako některý z nich, jakož psáno jest: Posadil se lid, aby jedl a pil, a vstali, aby hráli. ⁸ Aniž smilněme, jako některý z nich smilnili, a padlo jich jeden den třicetkrát tisíců. ⁹ Ani pokoušejme Krista, jako některý z nich pokoušeli, a od hadů zhynuli. ¹⁰ Ani reptete, jako i některý z nich reptali, a zhynuli od záhubce. ¹¹ Toto pak všechno u figury dalo se jim, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme již na konci světa. ¹² A protož kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl. ¹³ Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrný⁴ jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobí s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snést. ¹⁴ Protož, moji milí bratři, utíkejtež

modláøství. ¹⁵ Jakožto opatrným mluvím. Vy sùite, co pravím. ¹⁶ Kalich dobroøeèení, kterémuž dobroøeèíme, zdaliž není spoleènost krve Kristovy? A chléb, kterýž lámeme, zdaliž není spoleènost tìla Kristova? ¹⁷ Nebo jeden chléb, jedno tìlo mnozí jsme; všickni zajisté z jednoho chleba jíme. ¹⁸ Pohleìte na Izraele podle tìla. Zdaliž ti, kteøíž jedí obìti, nejsou úèastníci oltáøe? ¹⁹ Což pak tedy dím? Že modla jest ničò? Anebo že modlám obìtované ničò jest? Nikoli. ²⁰ Ale toto pravím, že, což obìtují pohané, íáblùm obìtují, a ne Bohu. Nechtìl[†] bych pak, abyste vy byli úèastníci íáblù. ²¹ Nebo nemùžete kalicha Páni píti a kalicha íáblù; nemùžete úèastníci býti stolu Páni a stolu íáblù. ²² Èili k hnìvu popouzíme Pána? Zdali silnìjší jsme nežli on? ²³ Všecko mi sluší, ale ne všecko jest užiteènè; všecko mi sluší, ale ne všecko vzdìlavá. ²⁴ Žádný nehledej svých vícì, ale jeden každý toho, což jest bližního. ²⁵ Všecko, což se v masných krámích prodává, jezte, nic se nevyptávajíce pro svìdomí. ²⁶ Nebo Páni[†] jest zemì i plnost její. ²⁷ Pozval-li[†] by vás pak kdo z nevíøících k stolu, a chcete jíti, vše, cožkoli bylo by vám pøedloženo, jezte, nic se nevyptávajíce pro svìdomí. ²⁸ Pakli by vám nìkdo øekl: Toto jest modlám obìtované, nejezte pro toho, jenž oznámil, a pro svìdomí. Páni zajisté jest zemì i plnost její. ²⁹ Svìdomí pak pravím ne tvé, ale toho druhého. Nebo proè by mìla svoboda má potupena býti od cizího svìdomí? ³⁰ A ponìvadž já s díky èiním požívám, proè mi se rouhají pøèìinou toho, z èehož já díky èiním? ³¹ Protož buìto že jíte, nebo pijete, anebo cožkoli èinite, všecko k slávi Boží èiòte. ³² Bez úrazu buìte i Židùm i Øekùm i církvi Boží, ³³ Jakož i já ve všem líbím se všechnìm, nehledaje v tom svého užitku, ale mnohých, aby spaseni byli.

11

¹ Následovníci moji buďte, jako i já Kristùv. ² Chválím^t pak vás, bratøí, že všechny vícì mé v pamìti máte, a jakž jsem vydal vám ustanovení, tak je zachováváte. ³ Chci^t pak, abyste vidìli, že všelikého muže hlava jest Kristus, a hlava ženy muž, hlava pak Kristova Bùh. ⁴ Každý muž, modle se aneb prorokuje s pøikrytou hlavou, ohyžiuje hlavu svou. ⁵ Každá pak žena, modleci se anebo prorokující s nepøikrytou hlavou, ohyžiuje hlavu svou; nebo jednostejná vícì jest, jako by se oholila. ⁶ Nebo nezavíjí-li^t žena hlavy své, nechaž^t se také ostøíhá. Pakli jest mrzká vícì ženì oholiti se neb ostøíhati, nechaž^t se zavíjí. ⁷ Muž^t nemá zavíjeti hlavy své, obraz a sláva Boží jsa, ale žena sláva mužova jest. ⁸ Nebo není muž z ženy, ale žena z muže. ⁹ Není zajisté muž stvoøen pro ženu, ale žena pro muže. ¹⁰ Protož má^t žena míti obestøení na hlavì pro andìly. ¹¹ Avšak ani muž bez ženy, ani žena bez muže, v Pánu. ¹² Nebo jakož žena jest z muže, tak i muž skrze ženu, všechny pak vícì z Boha. ¹³ Vy sami mezi sebou suíte, sluší-li se ženì s nepøikrytou hlavou modliti Bohu. ¹⁴ Zdaliž vás i samo pøirození neuèí, že^t jest ohyzda muži míti dlouhé vlasy? ¹⁵ Ale ženì míti dlouhé vlasy poctivé jest; nebo vlasové k zastírání dány jsou jí. ¹⁶ Jestliže pak komu se vidí neustupným býti, my^t takového obyèeje nemáme, ani církev Boží. ¹⁷ Toto pak pøedkládaje, nechválím toho, že ne k lepšímu, ale k horšímu se scházíte. ¹⁸ Nejprve zajisté, když se scházíte do shromáždìní, slyším, že jsou roztržky mezi vámi, a ponìkud tomu vìøím. ¹⁹ Nebo^t musejí i kacíøstva mezi vámi býti, aby právi zbožní zjevení byli mezi vámi. ²⁰ A tak když se scházíte vespolek, již^t to není veèeøi Pánì jísti, ²¹ Ponìvadž jeden každý nejprv veèeøi svou pøijímá v jedení, a tu nikdo laèní, a jiný se pøepil. ²² A což pak domù nemáte k jedení a ku pití? Èili církev Boží

tupíte, a zahanbujete ty, kteříž nemají hojnosti pokrmů? Což vám dím? Chváliti budu vás? V tom jistě nechválím. ²³ Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb, ²⁴ A díky eñiv, lámal a øekl: Vezmìte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To eìdte na mou památku. ²⁵ Takž i kalich, když poveèøel, øka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi. To eìdte, kolikrátkoli pítí budete, na mou památku. ²⁶ Nebo kolikrátž byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páni zvisťujte, dokavadž nepøijde. ²⁷ A protož kdokoli jedl by chléb tento a pil z kalicha Páni nehodni, vinen bude tělem a krví Páni. ²⁸ Zkusiž tedy sám sebe èlovìk, a tak chléb ten jez, a z toho kalicha pí. ²⁹ Nebo kdož jí a pije nehodni, odsouzení sobì jí a pije, nerozsuzuje těla Páni. ³⁰ Protož mezi vámi jsou mnozí mdlí a nemocní, a spí mnozí, ³¹ Ješto kdybychom se sami rozsuzovali, nebyli bychom souzeni. ³² Ale když býváme souzeni, ode Pána býváme pouèováni, abychom s svìtem nebyli odsouzeni. ³³ A tak, bratøí moji, když se scházíte k jedení, jedni na druhé èekávejte. ³⁴ Pakli kdo laèní, doma jez, abyste se nescházeli k odsouzení. Jiné pak více, když øijdu, zøídím.

12

¹ O duchovních pak daøích, bratøí, nechci, abyste nevidili. ² Víte, že jste byli pohané, kteříž k modlám nímým, jakž jste bývali vedeni, tak jste chodili. ³ Protož známo^t vám eñím, že žádný v Duchu Božím mluví, nezloøeì Pánu Ježíši, a žádný nemùže øíci Pán Ježíš, jedině v Duchu svatém. ⁴ Rozdílní^t pak darové jsou, ale tentýž Duch, ⁵ A rozdílná jsou øisluhování, ale tentýž Pán, ⁶ A rozdílné jsou moci, ale tentýž Bùh, jenžto pùsobí všecko ve všech. ⁷ Jednomu pak každému dáno bývá zjevení

Ducha k užitku. ⁸ Nebo nikomu dána bývá skrze Ducha øeè moudrosti, jinému pak øeè umìní podle téhož Ducha, ⁹ Jinému víra v témž Duchu, jinému darové uzdravování v jednostejném Duchu, ¹⁰ Nikomu divù èinìní, jinému proctví, jinému rozeznání duchù, jinému rozliènost jazykù, jinému vykládání jazykù. ¹¹ Ale to vše pùsobí jeden a týž Duch, rozdìluje jednomu každému obzvláštì, jakž ráèí. ¹² Nebo jakož tilo jedno jest a mnoho má údù, ale všickni ti jednoho tila údobé, mnozí jsouce, však jedno tilo jsou: tak i Kristus. ¹³ Skrze jednoho zajisté Ducha my všickni v jedno tilo pokøtìni jsme, buìto Židé, buìto øekové, buìto služebníci, nebo svobodní, a všickni v jeden duch zapojeni jsme. ¹⁴ Nebo tilo není jeden úd, ale mnozí. ¹⁵ Dí-li noha: Ponìvadž nejsem rukou, nejsem z tila, zdaliž proto není z tila? ¹⁶ A dí-li ucho: Když nejsem oko, nejsem z tila, zdaliž proto není z tila? ¹⁷ Jestliže všecko tilo jest oko, kde pak bude sluch? Pakli všecko tilo jest sluch, kde povonìní? ¹⁸ Ale zøídil Bùh údy jeden každý z nich v tile, tak jakž jest on chtìl. ¹⁹ Nebo kdyby byli všickni údobé jeden úd, kde by bylo tilo? ²⁰ Ale nyní mnozí údobé jsou, však jedno tilo. ²¹ A tak nemùž^t oko øíci ruce: Nepotøebí mi tebe, anebo opìt hlava nohám: Nepotøebuji vás. ²² Nýbrž mnohem více údobé, kteøíž se zdadí nejmdejší v tile býti, potøební jsou. ²³ A kteréž máme za nejmèní ctihodné údy v tile, ty vitší ctí pøistíráme; a nezdobní údobé naši hojnìjší ozdobu mají, ²⁴ Ozdobní pak údobé naši toho nepotøebují. Ale Bùh tak zpùsobil tilo, poslednìjšímu dav hojnìjší poctu, ²⁵ Aby nebyla nesvornost v tile, ale aby údobé jedni o druhé vespolek peøovali ²⁶ A protož jestliže trpí co jeden úd, spolu s ním trpí všickni údobé; pakli jest v slávi jeden úd, radují se spolu s ním všickni údobé. ²⁷ Vy pak jste tilo Kristovo, a údobé z èástky. ²⁸ A nikteré zajisté postavil Bùh v církvi nejprv apoštoly,

1 Korintským 12:29 181 Korintským 13:13

druhé proroky, třetí učitele, potom moci, potom ty, kteří mají dary uzdravování, pomocníky, správce jiných, rozličnost jazyků mající. ²⁹ Zdaž jsou všickni apoštolé? Zdaž všickni proroci? Zdaž všickni učitelé? Zdaž všickni divy činí? ³⁰ Zdaž všickni mají dary k uzdravování? Zdaž všickni jazyky rozličnými mluví? Zdaž všickni vykládají? ³¹ Snažtež se pak dojíti darů lepších, a ještě^t vyšší cestu vám ukáží.

13

¹ Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych nemil, učiněn jsem jako mň zvučící anebo zvonec zňijící. ² A bych^t mil proroctví, a znal všechna tajemství, i všelikého umění došel, a kdybych mil tak velikou víru, že bych hory přenášel, lásky pak kdybych nemil, nic nejsem. ³ A kdybych vynaložil na pokrmý chudých všechnen statek svůj, a bych vydal tělo své k spálení, a lásky bych jen nemil, nic mi to neprospívá. ⁴ Láska trpělivá jest, dobrotivá jest, láska nezávidí, láska není všetečná, nenadýmá se. ⁵ V nic neslušného se nevydává, nehledá svých vící, nepouží se, neobmyslí zlého. ⁶ Neraduje se z nepravosti, ale spolu raduje se pravdi. ⁷ Všecko snáší, všemu vůči, všeho se nadíje, všeho trpělivě čeká. ⁸ Láska nikdy nevypadá, ačkoli proroctví přestanou, i jazykové utichnou, i učení v nic přijde. ⁹ Z částky jistě poznáváme a z částky prorokujeme. ¹⁰ Ale jakž^t by přišlo dokonalé, tehdy^t to, což jest z částky, vyhlazeno bude. ¹¹ Dokudž jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, ale když jsem učiněn muž, opustil jsem dítěské věci. ¹² Nyní jistě vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdaž tváří v tvář. Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu. ¹³ Nyní pak

zůstává víra, naděje, láska, to tré, ale největší z nich jesti láska.

14

¹ Následujtež tedy lásky, horliví žádejte duchovních vící, nejvíce však, abyste prorokovali. ² Nebo ten, jenž mluví cizím jazykem, ne lidem mluví, ale Bohu; nebo žádný neposlouchá, ale duchem vypravuje tajemství. ³ Kdož pak prorokuje, lidem mluví vzdílání, i napomínání, i potíšení. ⁴ Kdož mluví cizím jazykem, sám sebe vzdílává, ale kdož prorokuje, ten⁴ církev vzdílává. ⁵ Chtil⁴ bych pak, abyste všickni jazyky rozliěnými mluvili, ale však raději, abyste prorokovali. Nebo větší jest ten, jenž prorokuje, nežli ten, kdož jazyky cizími mluví, leè by také to, což mluví, vykládal, aby se vzdílávala církev. ⁶ A protož, bratøí, pøišel-li bych k vám, jazyky cizími mluvì, což vám prospìji, nebudu-li⁴ vám mluvitì, buì v zjevení neb v umìní, buì v proroctvì neb v uèení? ⁷ Podobnì jako i bezdušné vícì, vydávající zvuk, jako píš⁴alka nebo harfa, kdyby rozdílného zvuku nevydávaly, kterak by vidìno bylo, co se píská, anebo na harfu hrá? ⁸ Ano trouba vydala-li by nejistý hlas, kdož se bude strojiti k boji? ⁹ Tak i vy, nevydali-li byste jazykem svým srozumitelných slov, kterak bude rozumìno, co se mluví? Budete jen u vítr mluvitì. ¹⁰ Tak mnoho, (jakž vidìme,) rozdílù hlasù jest na svìtì, a nic není bez hlasu. ¹¹ Protož nebudu-li⁴ znáti moci hlasu, budu tomu, kterýž mluví, cizozemec, a ten, jenž mluví, bude mi také cizozemec. ¹² Tak i vy, ponivadž jste horliví milovníci duchovních vící, toho hledejte, abyste se k vzdílání církve rozhojnili. ¹³ A protož, kdož mluví jazykem cizím, modl se, aby mohl vykládati. ¹⁴ Nebo budu-li se modliti cizím jazykem, duch mùj se toliko modlí, ale mysl má bez užitku jest. ¹⁵ Což tedy jest?

Modliti se budu duchem, a modliti se budu i myslí; plésati budu duchem a plésati budu i myslí. ¹⁶ Nebo kdybys ty dobroøeèil Bohu duchem, kterakž ten, jenž prostý èlovìk jest, k tvému dobroøeèení øekne Amen, ponìvadž neví, co pravíš? ¹⁷ Nebo aè ty dobøe díky èiníš, ale jiný se nevzdílává. ¹⁸ Dìkuji Bohu svému, že více nežli vy všickni jazyky cizími mluvím. ¹⁹ Ale v sboru radìji bych chtìl pìt slov srozumitelnì promluvitì, abych také jiných pouèil, nežli deset tisícù slov jazykem neznámým. ²⁰ Bratøí, nebuíte dìti v smyslu, ale zlostí buíte dìti, smyslem pak buíte dospìlí. ²¹ Psáno jest v Zákonì: Že rozliènými jazyky a cizími rty budu mluviti lidu tomuto, a aniž tak mne slyšeti budou, praví Pán. ²² A tak jazykové jsou za div ne tím, jenž vìøí, ale nevíøícím, proroctví pak ne nevíøícím, ale víøícím. ²³ A protož když by se sešla všecka církev spolu, a všickni by jazyky cizími mluvili, a vešli by tam i neuèení neb nevíøící, zdaliž neøeknou, že blázníte? ²⁴ Ale kdyby všickni prorokovali, a všel by tam mezi ni nikdo nevíøící nebo neuèený, pøemáhán by byl ode všech a souzen ode všech. ²⁵ A tak tajnosti srdce jeho zjeveny budou, a on padna na tváø, klanìti se bude Bohu, vyznáváje, že jistì Bùh jest mezi vámi. ²⁶ Což tedy bratøí? Když se scházíte, jeden každý z vás píseò má, uèení má, cizí jazyk má, zjevení má, vykládání má, všechno to budiž k vzdìlání. ²⁷ Buìto že by kdo jazykem cizím mluvil, a se to dìje skrze dva neb nejvíce tøi, a to jeden po druhém, a jeden a^t vykládá. ²⁸ Pakli by nebylo vykladaèe, necha^t mlèì v shromáždíní, než sobì sám nechaž^t mluví a Bohu. ²⁹ Proroci pak dva nebo tøi a^t mluví, a jiní nech^t rozsuzují. ³⁰ Pakli^t by jinému tu pøisedícimu zjeveno bylo, první mlè. ³¹ Nebo můžete všickni, jeden po druhém, prorokovati, aby se všickni uèili a všickni se potíøovali. ³² Duchové pak prorokù prorokùm poddání jsou. ³³ Nebo není^t Bùh

původ rùznice, ale pokoje, jakož i ve všech shromáždìních svatých uèím. ³⁴ Ženy vaše v shromáždìních a' mlèí, nebo nedopouští se jim mluvíti, ale aby poddány byly, jakž i Zákon praví. ³⁵ Pakli se chtí èemu nauèiti, doma mužù svých necha' se ptají. Nebo mrzká víc jest ženám mluvíti v shromáždìní. ³⁶ Zdaliž jest od vás slovo Boží pošlo? Zdali k samým vám pøišlo? ³⁷ Zdá-li se sobì kdo býti prorokem nebo duchovním, nechaž' pozná, co vám píší, že' jsou pøikázání Pánì. ³⁸ Pakli kdo neví, nevíz. ³⁹ A takž, bratøí, o to se snažte, abyste prorokovali, a jazyky cizími mluvíti nezbraòujete. ⁴⁰ Všecko slušní a podle óádu a' se dìje.

15

¹ Známó' vám pak èiním, bratøí, evangelium, kteréž jsem zvisťoval vám, kteréž jste i pøijali, v nìmž i stojíte, ² Skrze kteréž i spasení bèoete, kterak kázal jsem vám, pamatujete-li, leè byste nadarmo uvìøili. ³ Vydal jsem zajisté vám nejprve to, což jsem i vzal, že Kristus umøel za høíchy naše podle Písem, ⁴ A že jest pohøben a že vstal z mrtvých tøetího dne podle Písem. ⁵ A že vidín jest od Petra, potom od dvanácti. ⁶ Potom vidín více než od pìti set bratøí spolu, z nichžto mnozí ještì živi jsou až dosavad, a nìkteøí již zesnuli. ⁷ Potom vidín jest od Jakuba, potom ode všech apoštolù. ⁸ Nejposléze pak ze všech, jakožto nedochùdèeti, ukázal se i mnì. ⁹ Nebo já jsem nejmenší z apoštolù, kterýž nejsem hoden slouti apoštol, protože jsem se protivil církvi Boží. ¹⁰ Ale milostí Boží jsem to, což jsem, a milost jeho mnì uèinìná daremná nebyla, ale hojniji nežli oni všickni pracoval jsem, avšak ne já, ale milost Boží, kteráž se mnou jest. ¹¹ Protož i já i oni tak kážeme, a tak jste uvìøili. ¹² Ponìvadž se pak káže o Kristu, že jest z mrtvých vstal, kterakž nìkteøí mezi vámi praví, že by nebylo z mrtvých vstání? ¹³ Nebo není-li' z mrtvých

vstání, aniž^t jest Kristus z mrtvých vstal. ¹⁴ A nevstal-li^t jest z mrtvých Kristus, tedy^t jest daremné kázání naše, a daremná^t jest i víra vaše. ¹⁵ A byli bychom nalezeni i kœiví svïdkové Boží; nebo vydali jsme svïdectví o Bohu, že vzkœisil z mrtvých Krista. Kteréhož nevzkœisil, (totiž) jestliže mrtví z mrtvých nevstávají. ¹⁶ Nebo jestliže^t mrtví z mrtvých nevstávají, aniž^t jest Kristus vstal. ¹⁷ A nevstal-li^t jest z mrtvých Kristus, marná jest víra vaše, ještì jste v hœíších vašich. ¹⁸ A tak^t i ti, kteœiž zesnuli v Kristu, zahynuli. ¹⁹ Jestliže^t pak v tomto životì toliko nadìji máme v Kristu, nejbïdnìjší jsme ze všech lidí. ²⁰ Ale vstal^t jest z mrtvých Kristus, prvotiny tìch, jenž zesnuli. ²¹ Nebo ponìvadž skrze èlovìka smrt, také i skrze èlovìka vzkœišení z mrtvých. ²² Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou. ²³ Ale jeden každý v svém poœádku: Prvotiny Kristus, potom ti, kteœiž jsou Kristovi, v pœištì jeho. ²⁴ Potom bude konec, když vzdá království Bohu a Otcì, když vyprázdní všeliké knížatstvo, i všelikou vrchnost i moc. ²⁵ Nebo musí^t to býti, aby on kraloval, dokudž nepoloží všech nepœátel pod nohy jeho. ²⁶ Nejposlednìjší pak nepœitel zahlazen bude smrt. ²⁷ Nebo všechny vïci poddal pod nohy jeho. Když pak praví, že všechny vïci poddány jsou jemu, zjevné^t jest, že kromì toho, kterýž jemu poddal všecko. ²⁸ A když poddáno jemu bude všecko, tedy i on Syn poddá se tomu, kterýž jemu poddati má všecko, aby byl Bùh všecko ve všech. ²⁹ Sic jinak co èiní ti, kteœiž se kœtí za mrtvé? Nevstávají-li^t mrtví z mrtvých, i proè se kœtí za mrtvé? ³⁰ Proè i my nebezpeèenství trpíme každé hodiny? ³¹ Na každý den umírám, skrze slávu naši, kterouž mám v Kristu Ježíši Pánu našem. ³² Jestliže^t jsem obyèejem jiných lidí bojoval s šelmami v Efezu, co mi to prospìje, nevstanou-li^t mrtví? Tedy jezme a pijme, nebo zítbra

zemøeme. ³³ Nedejte se svoditi. Porušují^t dobré obyèeje zlá rozmlouvání. ³⁴ Proci^tte k konání spravedlnosti, a nehøešte. Nebo nikteøí ještì neznají Boha; k zahanbení vašemu toto mluvím. ³⁵ Ale øekne nikdo: Kterakž pak vstanou mrtví? A v jakém tìle pøijdou? ³⁶ Ó nemoudrý, však to, což rozsíváš, nebývá obživeno, leè umøe. ³⁷ A což rozsíváš, ne to tìlo, kteréž potom zroste, rozsíváš, ale holé zrno, jaké se trefí, pšenice nebo kteréžkoli jiné. ³⁸ Bùh pak dává jemu tìlo, jakž ráèí, a jednomu každému z tìch semen jeho vlastní tìlo. ³⁹ Ne každé tìlo jest jednostejné tìlo, ale jiné zajisté tìlo lidské, jiné tìlo hovadí, jiné pak rybí, a jiné ptaèí. ⁴⁰ A jsou tìla nebeská, a jsou tìla zemská, ale jiná^t jest sláva nebeských, a jiná zemských, ⁴¹ Jiná sláva slunce, a jiná mìsíce, a jiná sláva hvìzd; nebo hvìzda od hvìzdy dìlí se v slávi. ⁴² Tak i vzkøíšení z mrtvých. Rozsívá se tìlo porušitelné, vstane neporušitelné; ⁴³ Rozsívá se neslièné, vstane slavné; rozsívá se nemocné, vstane mocné; ⁴⁴ Rozsívá se tìlo tìlesné, vstane tìlo duchovní. Jest tìlo tìlesné, jest také i duchovní tìlo. ⁴⁵ Tak^t i psáno jest: Uèinìn jest první èlovìk Adam v duši živou, ale poslední Adam v ducha obživujícího. ⁴⁶ Však ne nejprve duchovní, ale tìlesné, potom pak duchovní. ⁴⁷ První èlovìk byl z zemì zemský, druhý èlovìk jest sám Pán s nebe. ⁴⁸ Jakýž jest ten zemský, takoví jsou i zemští, a jakýž ten nebeský, takovíž budou také i nebeští. ⁴⁹ A jakož jsme nesli obraz zemského, tak^t ponese obraz i nebeského. ⁵⁰ Toto^t pak pravím, bratøí: Že tìlo a krev království Božího dìdictví nedosáhnou, aniž porušitelnost neporušitelnosti dìdièní obdrží. ⁵¹ Aj, tajemství vám pravím: Ne všickni zajisté zesneme, ale všickni promìnìni budeme, hned pojednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu. ⁵² Nebo^t zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a my promìnìni budeme. ⁵³ Musí zajisté toto porušitelné tìlo oblèci neporušitel-

nost, a smrtelné toto obléci nesmrtelnost. ⁵⁴ A když porušitelné toto tělo obleče neporušitelnost, a smrtelné toto obleče nesmrtelnost, tehdy se naplní øeè, kteráž napsána jest: Pohlcena jest smrt v vítězství. ⁵⁵ Kde jest, ó smrti, osten tvůj? Kde jest, ó peklo, vítězství tvé? ⁵⁶ Osten pak smrti jesti[†] hřích, a moc hřicha jest Zákon. ⁵⁷ Ale Bohu díka, kterýž dal nám vítězství skrze Pána našeho Jezukrista. ⁵⁸ Protož, bratøí moji milí, stálii buíte a nepohnutelní, rozhovøující se v díle Pánì vždycky, vidouce, že práce vaše není daremná v Pánu.

16

¹ O sbírce pak na svaté, jakž jsem naøídil v církvích Galatských, tak i vy èiòte. ² V každou nedìli jeden každý z vás sám u sebe slož, schovaje podle možnosti, aby ne teprv, když k vám pøijdu, sbírky se dály. ³ Když pak pøijdu, kterékoli osoby schválíte skrze listy, ty[†] pošli, aby donesli tuto milost vaši do Jeruzaléma. ⁴ Pakli[†] by bylo potøebí, abych i já šel, pùjdou[†] se mnou. ⁵ Pøijdu[†] pak k vám, když Macedonií projdu; (nebo Macedonií míním projítí.) ⁶ Ale u vás[†] snad poostanu, aneb i pøes zimu pobudu, abyste vy mne doprovodili, kamž bych koli šel. ⁷ Nechci zajisté s vámi se nyní toliko na zastavení shledati, ale nadìji se, že za nijaký èas pobudu u vás, bude-li Pán chtíti. ⁸ Zùstanu[†] pak v Efezu až do letnic. ⁹ Nebo otevøíny jsou mi tu veliké a mocné dveøe, a protivníku mnoho. ¹⁰ Pøišel-li[†] by pak k vám Timoteus, hleítež, aby bezpečnì byl u vás; nebo[†] dílo Boží dílá jako i já. ¹¹ Protož nech[†] jím žádný nepohrdá, ale vyprovoíte jej v pokoji, a[†] pøijde ke mnì; nebo[†] na něj èekám s bratøími. ¹² O Apollovi pak bratru oznamuji vám, že jsem ho velmi prosil, aby šel k vám s bratøími. Ale nikoli nebyla vůle jeho, aby nyní pøišel, než pøijde[†], když bude míti èas pøíhodný. ¹³ Bðite,

stùjte u víøe, zmužite sobì èiòte a buítež silní. ¹⁴ Všecky víci vaše a⁺ se dìjí v lásce. ¹⁵ Prosím⁺ vás pak, bratøí, znáte èeled Štìpánovu, že jsou oni prvotiny Achaie, a že jsou se v službu svatým vydali, ¹⁶ Abyste i vy poddáni byli takovým, i všelikému pomáhajícímu a pracujícímu. ¹⁷ Tìším⁺ se pak z pøíchodu Štìpána a Fortunáta a Achaika; nebo nedostatek pro vaši nepøítomnost oni doplnili. ¹⁸ Potìšili zajisté mého ducha i vašeho. Protož znejtež takové. ¹⁹ Pozdravují⁺ vás sborové, kteøíž jsou v Azii. Pozdravují⁺ vás v Pánu velice Akvila a Priscilla, s církví tou, kteráž jest v domu jejich. ²⁰ Pozdravují vás všickni bratøí. Pozdravte sebe vespolek v políbení svatém. ²¹ Pozdravení vlastní rukou Pavlovou. ²² Jestliže kdo nemiluje Pána Jezukrista, budiž proklatý: Maran atha. ²³ Milost Pána Jezukrista budiž s vámi. ²⁴ I láska má v Kristu Ježíši se všemi vámi. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900